

NA KOUKNUTĚ V ECUADORU - II.

Středa, 21 duben 2010

A tak jsme vyzbrojeni průvodcem Lonely Planet a foťákem vyrazili do ulic Quito. První den jsme zamířili do Starého Města, které je na seznamu historických míst UNESCO a nebyli jsme zklamáni. Úzké uličky, koloniální architektura starých domů, kostelů a náměstí, vytváří jedinečnou atmosféru.

Orientace je poměrně snadná díky vysokým horám a 45 metrů vysoké sově Virgin de Quito. Zdá se, že každé město v Ekvádoru má nějakou tu pannu (pro sakra zrovna pannu?) jako svého ochránce. Ta v Quitu stojí na vysokém kopci, takže je dobře vidět. Ono ostatně včetně v Quitu stojí na kopci, nebo pod kopcem. Vůde je nutno přihat po schodištích a strmých ulicích. Pro nás, kteří jsme prošli poslední dva týdny na Vancouver Island prakticky nulové nadmořské výšce, to byla poměrně závažná záležitost. Ale jsme to tak, že jsme se každých minut zastavili a zhluboka dýkali. Pohled na nás musel být velice zábavný, ale nikdo z místních nám nevěnoval velkou pozornost. Nejspíše jsou na to u turistů zvyklí. Jenže těch turistů většinou nikde moc nebylo. Přijemné... Po několika hodinách návštěvy historického centra jsme zatoužili po odpočinku a usedli na lavičce prezidentského paláce. Jenže brzo - náměstí se začalo rychle plnit demonstranty. K mé hrůze si ti dobří lidé přinesli spoustu transparentů s rudými hvězdami, srpy, kladivy, kovadlinami, roubáky, zařetými předměty a spoustou dalších pracovních nářadí. Dokonce i portréty dvou fousatých Němců a Uljanovic Vládku jsem zahlédl.

Starý pán, který seděl vedle nás na lavičce a který uměl dobře anglicky, nás však ujistil, že se nejedná o komunisty, ale o odboráře, demonstrující za vyšší mzdy. "Pokud to jsou odboráři, měli by vědět, jaký ošálek je v komunistické diktatuře", řekl jsem mu a pán se mnou souhlasil. Uprchlí jsme z náměstí a začali hledat na ulici jídlo. Brzy jsme objevili ulici, plnou malých restaurací nabízejících almuerzos. Věděli jsme, že almuerzos jsou kompletní jídla za přijatelnou cenu, tak jsme dvě z nich objednali. Polévka byla hustá, krémová, ale bez chuti. Důsledek a udávaný prásk. Z nedostupných hranolků kapal olej, rýže tvrdá jako broky a plátek hovozího pocházel z kravky, která přestala dojít, ale kterou ještě deset let zapomněli omylem porazit. "Tak přesto taková jídla nám dávali v jídelně vojenského útvaru Pezínok", řekl jsem ženě. A tak jsme podruhé během hodiny odněkud uprchli. Chtěl bych poznamenat, že jsme prchali až po zaplacení 3 dolarů, úsměvem a poděkování paní majiteli. Byl to velice přátelsky a ochotný člověk. Když už jsem u těch dolarů - Ekvádor nemá svou vlastní měnu, tam kdysi měna zvaná "Sucre", ale díky inflaci došlo k jejímu tisícinásobnému znehodnocení, přelomkem ekvádorská vláda na americké dolary. Jen mince jsou místní. Mají stejnou velikost jako americké, ale jmenují se centavos. Je to asi škoda, ale pro turisty je to praktické. Přes cestu zpět do hotelu jsme se na rohu ulic téměř srazili se třemi bříci chlapy. Dva z nich měli rychlonabíjecí brokovnice "pump action", třetí samopal. Všichni tři měli prsty na spouštích a všichni tři na nás postupně ty flinty namířili. Většinou ale žádný, nebo na krajinu srdečně. Ani jeden z nich nám však nenamířil do obličeje. Zřejmě gentlemani. Celá scéna trvala necelé dvě vteřiny, pak se pánové naštří rozhodli pokračovat v běhu. Dostihli obrátěný vzhled urážlivého vybírání peněz z bank, čekající na křivčovatce na zelenou. Dva z nich skočili do otevřených zadních dveří, třetí zůstal mířil na okoljdoucí až do chvíle, kdy naskočila zelená a kdy byl svými kolegy pozpátku vtáčen dovnitř. My stáli ještě po před na rohu, s vytřeseným nádechem. Pak jsme si všichni, že nám kromě jakési indiánské babičky nikdo nevěnuje sebemenší pozornost. Babička se přátelsky usmívala a my pokračovali s tělesnými setkáními s koleny v chůzi. V hotelu jsme se na terase u piva Pilsener (tamní nejoblíbenější značka) rozhodli, že se nám i přím almuerzos, rudé odboráře a ozbrojence v Ekvádoru líbí a že by byla hloupost posuzovat celou zem podle prvního dne. A měli jsme pravdu... Mikin a Joanne, ze země zimy a sněhu